

RAPPORTARK FRA TERJE CARLSEN, KIRKEGATEN 3A, 7600 LEVANGER TIL REPORTASJEN OM

JUSTISMORDET PÅ FLÅTTEN GÅRD: Formålet med reportasjen, Justismordet på Flåtten Gård, har vært å bruke en case til å drøfte hvordan utilregnelighetserklæringer blir produsert, altså som et forhandlet produkt mellom det juridiske nomenklatur og den medisinske praksis. Jeg har således en hypotese om at sakkyndigutredninger kan svekke rettsikkerheten til den tiltalte i straffesaker. Det kan skje fordi tiltalte mister mye av retten til faktisk kontradiksjon av de bevis som påtalemyndighetene legger frem for retten når han blir kjent utilregnelig. Derfor kommer en gjennomgang av de forhandlinger og den tautrekking som foregår mellom retten og sakkyndig før utilregnelighetserklæringen blir fastslått av retten. En mer inngående beskrivelse av dette blir en del av oppsummeringen tilslutt. Politiets dokumenter eksisterer ikke, siden de medgikk i brannen som ble forårsaket av bombingene av Steinkjer i 1940. Jeg har tatt høyde for det tap av informasjon som skjer når kunnskap blir formidlet til tredjemann, i dette tilfelle pressen. Men jeg får inntrykk av at det som foregikk av etterforskning ble lekket til pressen. Essayet eller reportasjen er altså bygd på kun åpne kilder. Det er da snakk om samtidige aviser i Trøndelag. Jeg vil i løpet av våren ha tilgang til ikke-åpne kilder, det vil vanskeliggjøre en drøfting i reportasjeform i avis. Grunnen til at jeg valgte å publisere avisreportasjen før jeg ser de taushetsbelagte papirene, er at om jeg gjorde det i omvendt rekkefølge så kunne det resultere i kryptomnesi, altså at mine kunnskaper kunne smitte ubevisst over på det jeg behandler i reportasjen. Innsikten vil bli brukt til en vitenskapelig artikkel, der tilregneligheten blir sett opp mot rettsikkerheten. Ambisjonen er å gjøre analyser av fire, fem utilregnelighetsdommer opp mot beviskraften i sakene. I en slik drøfting vil ikke personvern hensyn kunne vike for vitenskapelige hensyn, som jeg mener likevel kan bli godt ivaretatt. I første del av reportasjen har jeg sett på de feller som politi, media og sakkyndige kan gå, det fortsetter jeg med i andre del, der jeg også ser på en del fallgruver som sakkyndige, politi og dommere kan havne underveis i en etterforskning der trykket fra media og publikum er stort. Flåtten-saken ble gjenstand for omtale i alle landets aviser. Det skrives at det ble folkevandring til Vinne i Verdal etter tragedien. Formålet er like fullt som nevnt, å se på hvordan utilregnelighetserklæringer blir til, som et forhandlet produkt av sakkyndige og domstolen. At jeg har valgt å kalle reportasjen justismordet på Flåtten gård er ikke liketil. Jeg har diskutert det med journalistkollega, som mente at tittelen var uttømmende nok om man kalte det reportasjen for, Fortsatt ukjent årsak til tragedien på Flåtten. Grunnen til at jeg falt ned på Justismord-tittelen, var det faktum at Eyvind Larsen så til de grader ble dømt i pressen, og av politiets uforstand, i og med at han ble sittende på ventecelle på Steinkjer stikk i strid med det en kunne forvente av behandling av en som var kjent utilregnelig og med en angitt sykdom med et svært lidelsestrykk av domstolen. Skulle Eyvind liketil ikke ha begått drapene er det en stor tragedie, ikke bare for ham som døde etter få år på Reitgjerdet sykehus, men også for et demokrati som har sannhetssøken og fri debatt som idealer. Det er da ekstra trist at en kommer i hug eksemplere på dette også i vår samtid. Det er da trist at en ikke reportasjen i lokalpressen. Saken har vært tilbudt flere medier i Levanger og Steinkjer. Jeg tør minne om at saken er bygd på kun åpne kilder, og at enhver som ønsker det kan sitte på et offentlig bibliotek og trekke sine egne slutninger, uten forstyrrende motforestillinger. Et åpent samfunn bygger på en åpen debatt.